

Sygn. akt III KK 188/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Ł. G., J. G. i E. G.**
skazanych z art. 158 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 kwietnia 2017 r.,
z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skarżanych
od wyroku Sądu Okręgowego w R.
z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt V Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.
z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skarżanych Ł. G., J. G. i E. G. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w równych częściach.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt V Ka (...), po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez oskarżonych J. G. i E. G. oraz przez obrońcę oskarżonego Ł. G., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K (...), którym to wyrokiem skazani zostali m.in.: **Ł. G.** – za występki określone w art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., w art. 224 § 2 k.k. oraz w art. 226 § 1 k.k. na łączną karę roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 3 lat i karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych przy określeniu wysokości

jednej stawki na kwotę 10 zł, **J. G.** – za występki określony w art. 224 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 2 lat i karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, a także **E. G.** za występki określony w art. 224 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 2 lat i karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł.

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanych zarzucając w niej naruszenie przepisów art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. polegające na uchybieniu prawidłowej kontroli odwoławczej poprzez nierozważenie zarzutów odwoławczych podnoszących dokonanie ustaleń faktycznych przez Sąd pierwszej instancji z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów. W konkluzji wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego oraz wyroku Sądu Rejonowego w P. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi *meriti*.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w P. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedmiotowa kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy. W związku z tym, że została przez Sąd Odwoławczy przyjęta, konieczne było – wbrew sugestii oskarżyciela publicznego zawartej w pisemnej odpowiedzi na kasację – nie jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, lecz pozostawienie bez rozpoznania, a to stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 524 § 4 pkt 2 k.p.k.).

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sąd *ad quem* utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego, w którym – objętym niniejszą kasacją oskarżonym – za przypisane im czyny wymierzono kary pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem ich wykonania i kary grzywny. W kasacji wniesionej przez obrońcę nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k., w związku z czym konieczne było – wobec niedopuszczalności kasacji w takiej postaci – orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanych – art. 518 k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach równych.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje (art. 430 § 2 k.p.k.)